

- 2) Articolul 3 alineatul (1), articolul 4 alineatul (2) și articolul 5 din Directiva 93/13 trebuie interpretate în sensul că, în măsura în care o instanță națională consideră că o clauză contractuală care are ca obiect stabilirea modului de calcul al ratei variabile a dobânzii într-un contract de împrumut ipotecar în mod clar și inteligibil, în sensul articolului 4 alineatul (2) sau al articolului 5 din această directivă, îi revine acesteia sarcina de a examina dacă respectiva clauză este „abuzivă”, în sensul articolului 3 alineatul (1) din directiva menționată.
- 3) Articolul 6 alineatul (1) din Directiva 93/13 trebuie interpretat în sensul că impune instanței naționale sarcina de a oferi consumatorului alegerea între, pe de o parte, revizuirea unui contract prin înlocuirea unei clauze contractuale prin care se stabilește o rată variabilă a dobânzii considerate abuzive cu o clauză care se referă la un indice prevăzut de lege cu titlu supletiv și, pe de altă parte, anularea contractului de împrumut ipotecar în ansamblul său, atunci când acesta nu poate exista fără această clauză.
- 4) Articolul 6 alineatul (1) și articolul 7 alineatul (1) din Directiva 93/13, interpretate în lumina articolului 1 alineatul (2) din această directivă, trebuie interpretate în sensul că nu se opun ca, în cazul nulității unei clauze abuzive prin care se stabilește un indice de referință pentru calculul dobânzilor variabile ale unui împrumut, instanța națională, cu respectarea condițiilor prevăzute la punctul 67 din Hotărârea din 3 martie, Gómez del Moral Guasch (C-125/18, EU: C:2020:138), să substituie acest indice unui indice legal, aplicabil în absența unui acord contrar al părților la contract, în cazul în care acești doi indici sunt determinați printr-un mod de calcul de un nivel de complexitate echivalent, iar dreptul național prevede această înlocuire în cazurile necontencioase în care se dorește menținerea echilibrului prestațiilor dintre părți, cu condiția ca indicele de substituție să reflecte efectiv o dispoziție de drept național supletivă.
- 5) Articolul 6 alineatul (1) din Directiva 93/13 trebuie interpretat în sensul că, într-o situație în care un contract încheiat între un profesionist și un consumator nu poate continua să existe după eliminarea unei clauze abuzive, iar anularea contractului în ansamblul său ar expune consumatorul unor consecințe deosebit de prejudiciabile, instanța națională poate remedia nulitatea acestei clauze prin înlocuirea acesteia cu o dispoziție de drept național cu caracter supletiv, aplicarea ratei care rezultă din indicele de substituție trebuind să intervină la data încheierii contractului.

(¹) Data depunerii: 2.12.2020.

Ordonanța Curții (Camera a noua) din 17 noiembrie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Ibiza – Spania) – YB/Unión de Créditos Inmobiliarios SA

(Cauza C-79/21) (¹)

[Trimitere preliminară – Articolele 53 și 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Protecția consumatorilor – Directiva 93/13/CEE – Clauze abuzive în contractele încheiate cu consumatorii – Contract de împrumut ipotecar – Rată variabilă a dobânzii – Indice de referință aplicat împrumuturilor ipotecare (IRPH) – Controlul transparenței exercitat de instanța națională – Obligația de informare – Aprecierea caracterului abuziv al clauzelor contractuale – Cerințele de bună-credință, de echilibru și de transparență – Consecințele constatării nulității]

(2022/C 37/03)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Ibiza

Părțile din procedura principală

Reclamant: YB

Pârâtă: Unión de Créditos Inmobiliarios SA

Dispozitivul

- 1) Articolul 5 din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii și cerința privind transparența clauzelor contractuale, în cadrul împrumutului ipotecar, trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei legislații și unei jurisprudențe naționale care scutesc profesionistul de obligația de furniza consumatorului, la încheierea unui contract de împrumut ipotecar, informația cu privire la evoluția trecută a indicelui de referință, cel puțin în cursul ultimilor doi ani, prin efectuarea comparației față de cel puțin un indice diferit, precum indicele Euribor, cu condiția ca această legislație și această jurisprudență naționale să permită instanței să se asigure cu toate acestea că, având în vedere elementele de informare disponibile în mod public și accesibile, precum și informațiile furnizate, după caz, de profesionist, consumatorului mediu, normal informat și suficient de atent și de avizat, acesta a fost în măsură să înțeleagă funcționarea concretă a modului de calcul al acestei rate și să evalueze, astfel, pe baza unor criterii precise și inteligibile, consecințele economice, potențial semnificative, care rezultă dintr-o asemenea clauză privind obligațiile sale financiare.
- 2) Articolul 3 alineatul (1) din Directiva 93/13 trebuie interpretat în sensul că se opune unei legislații și unei jurisprudențe naționale care consideră că lipsa bunei-credințe a profesionistului este o condiție prealabilă necesară oricărui control al conținutului unei clauze netransparente a unui contract încheiat cu un consumator. Revine instanței de trimitere sarcina de a determina dacă, având în vedere ansamblul circumstanțelor pertinente ale litigiului principal, trebuie să se considere că profesionistul a acționat cu bună-credință, prin alegerea unui indice prevăzut de lege, și dacă clauza care încorporează un astfel de indice este de natură să creeze un dezechilibru semnificativ în detrimentul consumatorului între drepturile și obligațiile părților care decurg din contract.
- 3) Articolul 6 alineatul (1) și articolul 7 alineatul (1) din Directiva 93/13, trebuie interpretate în sensul că nu se opun ca, în cazul nulității unei clauze abuzive prin care se stabilește un indice de referință pentru calculul dobânzilor variabile ale unui împrumut, instanța națională să substituie acest indice unui indice legal, aplicabil în absența unui acord contrar al părților la contract, în cazul în care acești doi indici produc aceleași efecte, cu condiția să fie respectate condițiile prevăzute la punctul 67 din Hotărârea din 3 martie 2020, Gómez del Moral Guasch (C-125/18, EU:C:2020:138).
- 4) A șasea întrebare formulată de Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Ibiza (Tribunalul de Primă Instanță nr. 2 din Ibiza, Spania) este vădit inadmisibilă.

(¹) Data depunerii: 9/2/2021.

**Recurs introdus la 25 mai 2021 de Giro Travel Company SRL împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a noua) din 24 martie 2021 în cauza T-193/18, Andreas Stihl/EUIPO**

(Cauza C-327/21 P)

(2022/C 37/04)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Giro Travel Company SRL (reprezentant: C. N. Frisch, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

Prin Ordonanța din 26 noiembrie 2021, Curtea de Justiție (Camera de admitere în principiu a recursurilor) a respins în principiu recursul și a obligat Giro Travel Company SRL la plata propriilor cheltuieli de judecată.